

Midnattsropet

Se
brudgummen
kommer!

Organ för andlig väckelse

Nr 9

SEPTEMBER 1962

ÄRGÅNG 3

Falsk och sann förkunnelse

Arne Imsen

I kväll skall jag tala över ett ämne som är aktuellt, ja synnerligen aktuellt. Människor har ganska svårt att själv orientera sig, ty man har kommit så långt bort ifrån det gudomliga och hamnat ute i periferien. Det är så svårt att hitta tillbaka till utgångspunkten. Den enkla hjärtligheten och den hjärtliga enkelheten har gått förlorade. Men då Anden faller återföres vi till den barnsliga förtröstan på Gud. Pris ske Gud!

I detta tillstånd upplever man vad vi skulle kunna kalla enfaldens välsignelse. Det blir *endräkt*, icke *tvedräkt*.

Det finns så många imitationer av det här, så väldigt många imitationer av det gudomliga verk, som Apostlagärningarna talar om. Har man icke ljuset i sitt eget hjärta, så är det omöjligt att komma rätt. Det finns nämligen ingen möjlighet för människorna att uteslutande med det som predikas i kyrkor och kapell finna

Predikan upptagen på band

vägen. Det måste bli en individuell ledning, en personlig ledning av den Helige Ande, så att jag vet, att varje steg jag tar vilar på Guds Ord.

Det har skett en förfalskning eller en förvanskning av Ordet. Denna förvanskning av det enkla frälsningsbudskapet bär människans stämpel och är därför förgängelsen underlagd. De gudomliga, eviga lagarna tar ingen hänsyn till vad vi har för uppfattning och vad vi anser om Guds verk, utan Gud själv har uttalat, vad han vill och önskar i sitt eget Ord. Och han har ställt alla erforderliga resurser till förfogande för att det, som han har uttalat i sitt Ord skulle finna sitt förverkligande i församlingen och genom församlingen. *Halleluja!*

*

Om det väsentligaste saknas, så är endast skalet kvar och kärnan

är borta. När själva mörken så att säga är skadad eller sönderfräkt och det är ihåligt inuti så kan det se tilltalande ut på utsidan, och man kan imponeras av det själiska verk som människor kan åstadkomma för att dölja bristerna. Man kan imponeras av det mänskliga. Men den andlige blir bestört då han ser, vad människor kan åstadkomma. Se hur de i sin villfarelse draperar sina intelligenta tankar och religiösa ambitioner i en andlig täckmantel, och sätter samma namn på sina religiösa produkter som bibeln gör på andliga realiteter och på så sätt deklarerar falskt.

Det är förbjudet att falskdeklarerera i det borgerliga samhället. Det har även med sig ödesdigra följder att bjuda ut sina varor och produkter med falska uppgifter. Falska etiketter är alltid en stor fara. Det går icke i längden att bjuda ut gift som om det skulle vara det bästa, mest kla-

Forts. sid. 3

Väckelsen bryter fram i Stockholm

Mötena på Nalen samlade en fulltalig publik. Gud gick mäktigt fram.

Viktoriasalen var till trängsel fylld vid dopförrättningen. Guds Ande verkade på ett underbart sätt, och många sökte frälsning och förnyelse.

Jesu Kristus är densamme. Han frälsar syndare, botar sjuka och döper i Helig Ande. Detta har vi sista tiden fått se och uppleva i Stockholm där en mötesserie började den 11 augusti. Mötena hölls över två veckohelger på Nalen, vilken var helt fullsatt.

Budskapet om Jesu fullständiga seger över synd och sjukdom och om hans snara återkomst tränger rakt igenom hjärtana. Ingen kan gå oberörd från mötena utan alla ställs inför valet ja eller nej till Jesu Kristus och Hans verk.

I varje möte har själar mött Gud till frälsning. Raggarungdom direkt från gatan kommer till Jesu och avfällingar finner Gud på nytt. Det är härligt. Halleluja!

I sista mötet på Nalen verkade Guds Ande på ett sällsamt sätt. Skaror sökte Gud till frälsning, helbräddagörelse och andens dop. Och Herren stadfäste sitt ord. Man föll i armarna på varandra, grät, skrattade, jublade och sjöng till Herrens ära. Många har blivit andedöpta och helbräddgjorda.

Mötesserien fortsätter nu i andra lokaler. Söndagen den 26 augusti hölls Maranata-församlingens första dopförrättning, då tio Guds barn döptes till Kristus. Lokalen var då sprängfylld långt

*"Ingen som tror
på honom skall
komma på skam"*

Rom. 10:11

innan mötesdags och grindarna utanför måste låsas. Dörrarna stod emellertid öppna och budskapet om en levande Kristus fördes ut till en stor skara på gatan utanför.

Guds ord har förkunnats av Arne Imsen, Lars Wedin, Enoch Carlsson, Erik Gunnar Eriksson, Henning Thulin m. fl. och en jublande sångarskara.

Väckelsen är ett faktum!

Maranata!

Nils-Göran Nilsson

FALSK OCH SANN FÖRKUNNELSE
Forts. fr. sid. 1

rade och dyrbaraste vin. Gift blir icke hugsvalande vin därför att man sätter vinets etikett på giftflaskan. Det är bäst att säga som det är. Är innehållet gift, så låt oss då sätta den rätta etiketten på det, och är det vin, så kan vi med frimodighet bjuda ut det för vad det är. Halleluja!

Hur skall vi då veta, vad som är det ena eller det andra. Det kan ju vara stor yttre likhet mellan vin och gift. Konsistens, färg

o. s. v. kan vara så lika så att det understundom kan vara svårt att avgöra, vad som är nyttigt och vad som är skadligt. Verkningarna uppenbarar dock vad som är det ena eller det andra. Dricker man gift, så uteblir icke skadeverkningarna och dricker man vin, som är nyttigt för kroppens välbefinnande, så uppenbarar sig även följderna av detta. Jesus har sagt: "Av deras frukt skolen I känna dem." Huset — vårt verk för Jesus — dömer eller försvarar oss, på samma sätt som man kan bedöma en byggherres förutsättningar och kvalifikationer genom det verk, han har skapat.

Det behövs ingen snillrik intelligens för att förstå Guds underbara verk. Men lärda herrar har gjort det så komplicerat. Kan ni tänka er någonting så enkelt och hjärtligt som det, som tecknas för oss i Apostlagärningarna av församlingens första tid. För den opånyttfödde förefaller allt, som där möter av församlingens inre liv och hänförelse, löjeväckande, och för den välputsade religiösa världen är allt, som möter där fullständigt främmande. Höjden av enfald, tycker man, och ändå är det sanningen. Det är höjden av enfald, ty denna enfald är höjd över all mänsklig klokskap.

Vad innebär det att vara enfaldig? Det går inte att dela ty det är bara enfald inte tvåfald eller trefald. När vi talar om enfald är det naturligtvis fråga om hjärtats inriktning. Hjärtat är inriktat på *en* sak och uppfyllt av *en* sak, hänfört av *en* sak. Men när det blir fråga om tvåfald, då har man alltså mer än en sak, som bor i

Forts. sid. 14

"DEN SOM TROR OCH BLIVER DÖPT . . ."

Maranatas första dopförrättning i Stockholm då 10 nyfrälsta följde Jesus i dopets grav.

"Jag skall utgjuta min Ande över allt kött!"

JOEL 2:28

Från Falköping, Örnsköldsvik och Kärrsjö

Det är underbart att vara med i denna väckelse och se, vad Gud har i beredskap åt alla dem, som med längtan söker sig fram till honom. Jag har fått uppleva, att det är en verklighet, vad som står i Hebr. 13: 8 att "Jesus Kristus är densamme i går och i dag så ock i evighet."

Om vi går ut helt och fullt på hans löften, så är han trofast och rättfärdig och står bakom sina löften. Detta kan innebära, att du får göra såsom Abraham. Du får kanske offra din son eller dina nära och kära, men då du har givit offret, kommer Gud att giva dig dubbelt igen.

Vi var något missmodiga först, för att ingen tältplats hade kunnat ordnas i Falköping. Men Gud kom och fyllde några av ungdomarna i församlingen med inspiration, sedan de varit med i Nässjö och sett, vad Gud gjorde där, när man handlade i tro. Vi började undra, om det ej fanns någon möjlighet att få tältplats i Falköping. Vi fick löfte av broder Erik Gunnar Eriksson, att han skulle komma och hjälpa oss med mötena. Vi åkte därför ut en kväll för att söka efter en lämplig plats för tältmöten, och vi fann en mycket bra plats. Så ringde vi och hörde, om vi kunde få hyra den. Det gick bra och allt ordnade sig med detsamma.

Inga Hall och Miriam Wångehag

— Jag tror, att det var Guds ledning. Vi tackar Gud, för att det finns människor, som vill gå Guds ärenden.

Under tältserien fick vi god hjälp från Jönköping med sång och vittnesbörd, bl. a. var broder Gösta Öman med fru med och förkunnade trons budskap i Ande och kraft. På torsdagskvällen predikade broder Erik Gunnar Eriksson. Det var ett sällsamt möte, då vi förnam, att det skedde något särskilt i andevärlden. Det finns längtande själar över hela vårt land. Ära vare Jesus! På söndagskvällen blev en syster plötsligt sjuk, men bröderna bad till Gud för henne, och

Jesus grep in och helade henne. Jesus skall ha all ära! Han är förvisso densamme.

Syster Miriam Wångehag och jag har under vår semester haft glädjen att få vara med på underbara möten, där vi förnummit Guds rika välsignelse. Vi besökte broder Erik Gunnar Eriksson och hans hustru Karin i deras hem i Kärrsjö norr om Örnsköldsvik och fick då vara med på avslutningsmötena i en serie, som broder Eriksson höll i sin hemförsamling. Herren stadfäste sitt ord och gav längtande själar nytt mod. Vi var också i Örnsköldsvik, och även där var en skara samlad för att lyssna till det frigörande evangeliet. Till detta möte kom även broder Henning Thulin med fru samt en nyfrälst broder från Norrbyberg i Lycksele. Det var en resa på över femtio mil. I sanning, längtan efter Gud och efter syskongemenskap är stor i Maranata-väckelsen.

Vi förnimmar, att Gud vill väcka människor i hela vårt land, innan han kommer på skyn för att hämta den skara, som är redo att möta honom. Ära vare Jesus! Det är bara Guds väldiga nåd, att vi får vara med, och att vi i någon mån får tjäna honom, som har gjort allt för oss.

Inga Hall

Utkommer varje månad
Red. och ansv. utg.

ARNE IMSEN

Medarbetare

DONALD BERGAGÅRD

Redaktionssekreterare
HENNING THULIN

Tidn. adress:

Box 6016, Örebro 6.
Tel. 13 19 68. Pg 57 16 20

Lösnummer 1 kr.
Pren. kr. 10: — pr år.

Högljudd lovsång polisbevakas

Från Norrköpings-fronten.

Norrköpings Fria Församling har haft tre veckors tältmöten, som väckt ovanligt stor uppmärksamhet p. g. a. den, enligt vissa personers syn på saken, alltför genomträngande och störande jubeltonen. Klagomålen, som föranledde polisen att närmare undersöka förhållandet, medförde emellertid inte något ingripande från lagens väktare. Men tidningarna fick höra talas om saken och gjorde förstasidesrubriker av det hela, vilket ytterligare ökade intresset för mötena. Så den gången satte fienden krokben för sig själv.

"Högljudd lovsång polisbevakas", stod det på löpsedlarna. En för övrigt träffande tolkning av det andliga läget i många församlingar! Alldeles som på Jesu tid är det just den högljudda lovsången som polisbevakas av den fariseiska självrättfärdighetens representanter. "Herre, förbjud dina lärjungar att ropa så", sade fariseerna fordom. Men Jesus sade: "Om dessa tiga skola stenarna ropa." Lovsången skall ljuda på jorden tills Jesus kommer! Halleluja!

I mötena har flera tillresande vittnen tjänat till stor välsignelse, bl. a. bröderna Leif Carlsen, Lars Wedin, Arne Imsen, Rune Stark och Olov Sörensen. Trons härliga budskap har ljudit och flera har mött Gud till frälsning, andedop, förnyelse och hälsa.

Nådens friska vindar susa, och det är med förnyade krafter och upplivat mod vi fortsätter i Herrens namn. *Stora ting har Gud gjort och större ting skall han göra.* Vi har att göra med en Gud, som kan göra mer än vi hittills upplevat. Vi har möjlig-

heternas möjlighet att tjäna Gud nu. Låt oss göra det heluppgivet den korta tid Herren lagt i våra händer. Snart kommer Jesus! Maranata!

Agne Bark

VAD EN VÄRLDSLIG TIDNING SÄGER OM VÄCKELSEN

(Östergötlands Folkblad 22 aug.)

UNDRENS TID ÄR INTE FÖRBI ENLIGT VITTNEN I MARANATA

Och de döva kom för att höra . . . Med helbrägdagörelse och andesmord sång lockar Maranatatältet nya själar. Det lär förekomma under: en kvinna som inte hört på ena örat sedan sitt fjortonde år uppges ha fått hörseln tillbaka. En man har börjat höra bättre och många andra har känt sig helade från sina sjukdomar. Väckelsen har fått nya termer: Maranatas systrar och bröder är dagens verkliga rymdfarare . . .

— Kom själva och hör om vi är för högljudda, kom och bevista ett möte. Med denna inbjudan till det polisanmälda mötestältet på Oxtorget fick ÖF-medarbetaren på tisdagskvällen berättelser om livet efter detta i en härligare värld än denna, där dock undrens tid inte är förbi. Predikanterna inspirerar sina mötesbesökare till gudomlig hjälp. Vittnesmålen om bättringen lockar nya sjuka.

Rymdåldern är ett tacksamt tema:

— Vi har rubriker som rymdfararna. Men vem är de verkliga rymdfararna Det är vi. Vi skall högre än Kennedy och Chrustjov. Vi skall till himlarnas himmel.

Det är en norsk broder som behandlar det ämnet. Kvällen är nordisk, en dansk broder har tidigare vittnat om färden till de höga höjderna.

Åhörarna har klappat händerna och jublat i högan sky.

Norrköpingsförsamlingens predikant har talat om att det blir generalrepetition i skyn så småningom.

Men han har också talat om motsättningar mellan olika gudsuppfattningar. Om hur illa statskyrkans tjänare behandlar andra troende.

En syster, säger han, hade en gudomlig upplevelse i en statskyrka. Hon reste sig upp och talade i främmande tungomål.

Prästen hade sagt något härligt (det kan ske där också någon gång). Men vår syster fick inte fullfölja sin upplevelse. Två prelater kastade henne ut ur kyrkan.

— När det kommer till realiteter vill inte herrarna där vara med.

Men även till bröderna och systrarna i tältet har predikanten varningar att komma med.

— Tjata inte för mycket på Herren. Lägg inte fram långa meritlistor. Be korta koncisa böner. Annars kan ni bedja er ur tron. Det är inte bönens längd som är avgörande, utan kraften.

Men tala gärna främmande tungomål med Herren. Ha hemligheter med Herren, det gör inget.

I nuvarande och tidigare tacksägelseämnen hos församlingen finns det en kvinna som efter förbön påstås fått ett för kort ben förlängt, en annan som blivit botad för inåtgående struma, och många andra som fått bot för svåra sjukdomar.

— Det var mycket diskussion utanför tältet i går under mötet, säger evangelist Agne

Forts. nästa sida

Bark. Jag vet inte om vi stör. Har inte hört något i dag på morgonen. (Polisbilen gör sina svängar förbi tältplatsen.)

Under mötets gång undrade hr Bark vid ett tillfälle om det "skar i öronen". Ja, kanske jag skriker för högt vid lovprisningen, undrade han.

Man kommer inte ifrån att ljudet från tältet går rätt långt. En inte allt för högljudd predikant hörs väl från hörnet av Eneby- och Åbygatorna, d v s dubbelt så långt som till husfasaderna i riktning med gavlarna mot tältet. Sången och musiken (han skulle göra sig på en annan scen med sin eminenta dragspelskonst, sa en grabb om Agne Barks spel) hörs längre bort och lovprisningens höga toner också.

Huruvida bullerlagens paragrafer eller ordningsstadgan är tillämplig blir väl knappast utrett den här gången.

I sanningens namn skall också sägas att Norrköpings fria församling har besvär utifrån. Av grabbar som "snubblar" på tältstagen. En broder i församlingen hade fullt schå med att vandra runt och hålla dem borta.

Så ungefär gick tältmötet till . . .

Pekingson

Det är ett välskrivet och rättvist referat om väckelsen i Norrköping. Men det finns en religiös dagstidning och otaliga religiösa veckoblad i Sverige. Men dessa alster skriver inte ett ord om vad Gud gör genom Maranata-väckelsen, rymdålderns väckelse. Varför? Vet de ingenting om vad Gud gör? Prisa de inte Gud för att Herren på nytt besöker Norden? Eller är de rädda om fåren?

**SPRID MIDNATTSROPET
TILL VÄNNER OCH
BEKANTA**

Morgonrodnad från höjden

H. Thulin

Det är en broder som gått hem till Herren, som jag gärna ville erinra om, därför att hans förkunnelse var, är och kommer att vara ett levande väckelserop till hela vårt folk. Det är Sven Lidman. Jag är förvissad om, att hade Lidman levat i dag, så hade han varit med bland oss. Han blev ju utvisad både ur Filadelfia och Fenix. Men han var ett levande Maranata-vittne hela sitt liv. Läs själv hans levande och profetiska ord ur företalet till Augustinus' bekännelser:

"På Golgata är Gud uppenbarad — till Golgata och till ingen annan plats är den gudomliga nåden i Jesus Kristus knuten.

Golgata — det är Guds vulkan — denna världens Vesuvius — den eviga faran för denna världens Pompeji.

Den himmelska elden talar — elden faller — en flod av eld — denna världen förgår. Men ju längre eldfloden avlägsnar sig från kraftkällan, dess svagare, svalare, mattare blir den. Den slocknar — den torkar och hårdnar — den blir till block av lava.

Världen jublar. Nu kan man börja hantera den och studera den, nu kan man börja draga nytta av den — —

Det här är något som man kan taga på — här rör det sig ju om *verkliga* världen — icke rök och moln och eld och glöd utan ordentlig stadig och stelnad lava. Det räcker både till kyrkor och bostäder och skolor och sjukhus och blir ändå över för en klok beräknande kalkyl till en hel del annat smått och gott.

Sven Lidman

Världen börjar inventera och spekulera, köpa och sälja. Världen bygger en ny helvetesstad. *Livets bröd blir levebröd.*

Tills Guds berg åter rör sig — en ny eldflod: larm, skrik och förvirring — tjut, hat och förbannelser — världen vändas, smädas och slåss *mot livet för levebrödet*. Guds eld från Golgata: det går en ny väckelse genom världen. Ära vare Jesus!

Kristendomens historia, sådan vi läsa den, det är en berättelse om levande eld och stelnad lava, om väckelser och kyrkor.

Men så gränslös är Guds nåd och så överflödande Korsets kraft att i älskande och trogna hjärtan har Han varit levande hos medlemmar från alla dessa kyrkor och sekter, för så vitt de hava varit byggda på Jesus Kristus och Honom Korsfäst.

●

Om vi se jorden som en prisma belyst av ljuset från Guds ansiktets sol, så kanske vi våga som en svag och otillräcklig bild fortsätta liknelsen och säga, att lik-som vi med vårt mänskliga öga se denna världens sol bryta sitt ljus i spektrets sju färger — så se vi den eviga kärlekens, den eviga saningens sol, solen över Golgatas Kors, det blödande Hjärtats sol, bruten i kyrkornas olika färgband.

Men ur dem alla löses och frigöres, över dem alla lyftes och svävar en annan kyrka, kyrkornas kyrka, en enda kyrka — de heligas samfund — Jesu Kristi församling — en skara ur alla folkslag och stammar och folk och tungomål, ”som följer Lammet vart det går.

De hava blivit friköpta från människorna och från jorden till en förstling åt Gud och Lammet. De hava Lammets och dess Faders namn skrivna på sina pannor.

Dessa äro de som komma ur den stora bedrövelsen och som hava tvagit sona kläder och gjort dem vita i Lammets blod.”

Därför äro de lyfta ut ur alla folk och kyrkor: för att stå inför Guds tron och tjäna Honom dag och natt i Hans tempel. Men deras vandring genom världen var en vandring i Andens fördolda liv, i ödmjukhet och trohet: deras närmaste förföljde dem, samfundet förföljde dem, världen förföljde dem.

O du Jesu Kristi sanna kyrka — o du genom seklerna levande gåtfulla enhet — du Andens mästerverk — du heliga församling utan fläck och skrynka — du som aldrig kan besegras, du skall

aldrig segra förrän Din Brudgum kommer på skyn.

Det är nederlag på jorden, men det är segrar i Himmelen.

*Det är Jesus Kristus och Honom Korsfäst.”**

Min vän och broder — det är en soluppgång från höjden — det är morgonrodnadens timme. Guds ansiktets sol skall åter börja lysa över världen. Det är gryningsdimman som ligger tung och grå över världens dalar och slätter — det är yrvakna människor uppe på bergshöjderna som börja ropa och tala.

Det är gryningsfrossa över människosjälens, huttrande olust och sömnig ovilja: låt mig få sova — det är så rått och kallt — det är ju meningen att vi skulle få sova i fred ännu en stund.

Vi hade det ju så skönt på våra månskenspromenader — vi levde ju i månskenet — i den historiska kristendomens månsken — allt var så stämningsfullt och fint — det var ett så säreget och trolskt behag över landskapet — något så överkligt och eteriskt.

Förstör ej spindelväven — o, akta daggpärlorna — var aktsam om denna spröda harmoni — den är för fin för att störas av ovarsamma och klumpiga steg och råa bullrande röster.

Det är yrvakna människor uppe i bergsbyarna som ropa: solen går upp snart.

O all gryningstimmens olust — all sömntung frossa i uppvaknandets ögonblick.

Verkligheten nalkas. Guds sol skall åter lysa över världen.

*) Kursiverat av red.

**Åter skola män och kvinnor vandra på jorden med levande blickar och lugna, rena hjärtan — vandra på jorden med Jesus Kristus levande i själ och lemmar — andens levande tempel — en härlighet inför Den Högstes ögon.*

Åter skola män och kvinnor leende och frimodiga lida smälek och förföljelse i Jesu namn och gå ut till Honom utanför lägret och bära Hans smälek.

Ty de hava här ingen varaktig stad, utan söka efter den tillkommande staden.

Min vän och broder — det är en morgonrodnad av höjden — det är en ny väckelse som skall gå över världen.

Om man väcker någon på rätt sätt, blir han vaken och kläder sig och går ut till arbetet — till arbetet i vingården.

Vingårdens herre behöver arbetare.

Broder och syster — låt oss stå upp i Jesu namn och börja!

Morgonrodnaden bräcker — vi skola få se den nya dagen — det är en fröjd att vara kristen:

Det är Jesus Kristus och Honom Korsfäst.

*) Kursiverat av red.

ADRESSFÖRÄNDRING:

Min adress är nu,

**Bäckgatan 3
JÖNKÖPING**

Donald Bergagård

Jesus kommer snart!

M A R A N A T

Arnold Andersson
Nordensköldsgatan 17
Göteborg, Tel. 14 13 29

Sigrid Andersson
Vetlanda

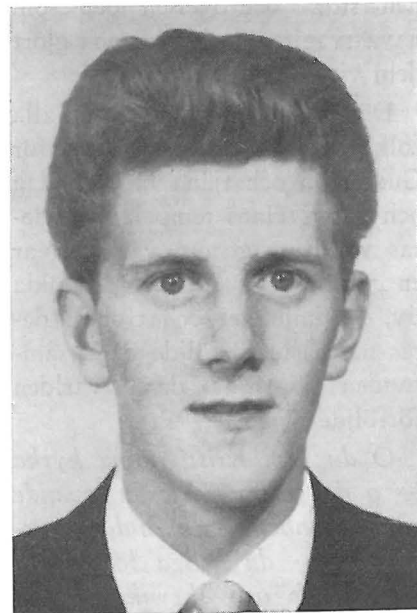
I detta och föregående
"Midnattsropet" för
som gripits av mig
MARANATA och för
pånyttfödelse, dop i v
dagörelse och förse
nya testamentets före
för att hämta de son

Marita Hammar
Vetlanda

Anders Johnsson
(Bolags-Anders)
Nås, Box 4254
Hedemora

Lars Johansson
Bryggumsgatan 6
Trollhättan

"BEDJEN FÖR OSS ATT HERREN

VITTNEN

Nummer presenterar sekretsens de vittnen, tidsidens väckelserop: Annars budskapet om Ande, helbräddingsgemenskap enligt d och Jesu återkomst är redo.

Enoch Carlsson
Röd, Hönn
Tel. 78 01 95

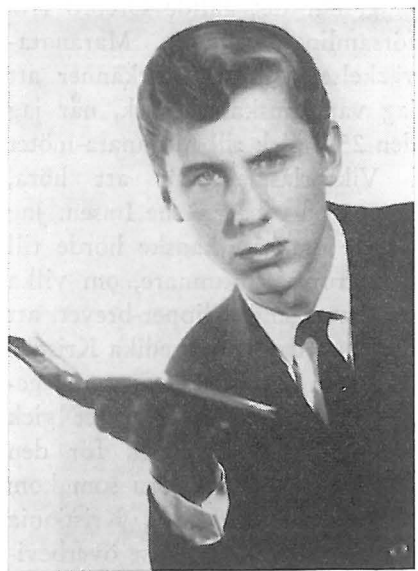
Jakob Dybvik
Örnsköldsgatan 9
Örebro, Tel. 13 20 49

Alf Pettersson
Österlånggatan 100
Trollhättan, Tel. 114 08

Lars Wedin
Ingsbergsgatan 52
Nässjö

Bo Westerberg
Rynningegatan 33
Örebro, Tel. 18 53 43

ORD MÅ HAVA FRAMGÅNG” 2 Tess. 3:1

Vad jag upplevat i Maranata-väckelsen

Idag kom jag att läsa ett avsnitt i min avhandling om pingströrelsen — en avhandling som skall komma ut i en nära framtid. En dansk metodistpastor skildrar mötena i Kristiania i Byposten den 23/3 1907. Hans skildring är belysande för den spontana och härliga pingstväckelsen under genombrottstiden.

När jag läste den danske metodistpastorns skildring från år 1907, så upptäckte jag den stora likheten mellan de möten jag varit med om i Maranata-väckelsen och det som hände i Kristiania 1907.

Den danske pastorn erkänner visserligen, att han var reserverad från början. Han hade nämligen läst artiklar mot rörelsen i Kristiania. Jag hade också läst uttalanden som gick i negativ riktning, när det gällde Örebro fria församling, d. v. s. Maranata-väckelsen. Och jag erkänner att jag var ganska skeptisk, när jag den 25/5 gick till Maranata-mötet i Viktoriasalen för att höra, främst på pastor Arne Imsen. Jag tänkte att han kanske hörde till den grupp förkunnare, om vilka Paulus säger i Filipper-brevet, att de av trötthet predika Kristus. Men min reservation försvann genast på första mötet. Det gick för mig som det gick för den danske metodistpastorn som kom på Barratts möten i Kristiania 1907. Han blev genast överbevisad. Vi låter den danske pastorn skildra sina upplevelser av Barratts möten i Kristiania:

”Det första som slog mig var, att den Ande, som där var rådande, var densamma, som jag hade mottagit till pant och besegling på min förlossning och som är

rådande, där Jesu härlighet uppenbaras.”

Precis på samma sätt upplevde jag den första kontakten. Jag kände, det är ju precis samma Ande som när jag blev frälst genom Lewi Pethrus’ förkunnelse uppe i Junosuando och döpt i den Helige Ande. Pris ske Gud! Så fortsätter metodistpastorns skildring:

T. B. Barratt m. fru.

”Folk av alla bekännelser och ställningar voro med. Jag kände, att det var Guds Ande, som var med på mötena och gav vittnesbörd med stor kraft. Något annat, som gjorde mitt hjärta gott, var den framträdande plats, som Bibeln hade i alla mötena. Jag har aldrig sett en sådan livlig användning av Bibeln som här.

Det var också välsignat att märka, att alla vittnesbörd rörde sig om det ena stora ämnet: Blodet. Det var icke vittnesbörd om dygder och predikan om moral, man hörde, men det var kor-

set, som åter och åter blev upphöjt och lovprisat. Antingen det talades till oomvända om frälsning eller till troende om Andens dop, så var det alltid Kristi fullbordade verk, som starkt betonades. *Jesus allena var den bekännelse, som alla underströko.* *) Och det förekom mera bön vid dessa möten, än jag någonsin varit vittne till. Där behövde man icke uppmanas till att bedja eller vänta på varandra; nådens och bönsens ande var utgjuten över folket. Ofta både flera på en gång, men det var ingen obehaglig störning i det. Anden var i och över det.

*

Förkunnelsen vid mötena är mycket enkel. Det är ju mest personliga vittnesbörd och korta vittnesbörd eller tal, utgående ifrån ett bibelställe; men broder Barratt och Erik Andersen hålla ju ofta längre tal eller predikningar.

Den första verkan jag såg, var, att syndare blevo frälsta. Ofta var det riktigt många som sökte Gud, men där förekom visst aldrig någon uppskrivning, och allt blev överlämnat åt Herrens ledning. Däröfver bads mycket. Och det var icke blott på de möten, där broder Barratt var med, som det skedde, utan också på andra platser i de olika samfundet, dit väckelsen hade kommit med några andefyllda Guds barn.

En annan härlig verkan är avfällingars återupprättelse; åter och åter höres bekännelserr från sådana, som hade kommit ut ur spåret och nu stannat och önskat att komma tillbaks till den gamla goda stigen.

*) Kursiverat av artikelförf.

En fjärde verkan är, att många Guds barn söka och få Andens fullhet och Andens dop, och det är tydligt, att det är det framträdande i väckelsen, och väl därför att det är något mera nytt och ovanligt. Det är ju också det, som blir starkast betonat, fastän det icke fattas kraftiga vittnesbörd om att söka frälsning. På det hela taget synes det mig, som det har börjat på det rätta sättet. Det heter ju, att domen skall börja på Guds hus, och vi säga så ofta, att skall det bli väckelse, så skall den börja med Guds folk. Det är det, man här får bevittna på ett härligt och enastående sätt. Det synes mig, som Anden arbetar här på alla sidor, arbetar för att *förödmjuka* och arbetar för att *uppres*a både i den ena och andra riktningen."

*

Detta vittnesbörd om pingströrelsens första framträdande i Kristiania, är lika visst en skildring av vad jag upplevat i sommar i Maranata-väckelsen. Syndare har blivit frälsta, unga och gamla. Det har varit utesägligt underbart för mig att på nytt få krypa på knä bredvid syndare och bedja för dem och se hur Jesus har mött dem.

Lika underbart har det varit med lovsången. De som var med här i Stockholm på väckelsemötet i Nalen söndagen den 20/8 på kvällen skall säkert ge mig rätt. Jag har varit med i pingstväckelsens verksamhet från 1931 till 1958 men har aldrig varit med om ett sådant möte. *Där föll verkligen Anden över längtande själar. Och lovprisningen var som bruset av stora vatten.* Ingen ville lämna lokalen. Broder Imsen måste säga till oss att utrymma den till sist.

Men torra, döda eller halvdöda s. k. frälsta ur olika samfund, som icke velat öppna för Anden

har rasat och sett surmulna ut. Det är sant, vad den danske metodistpastorn säger om Barratts väckelse i Kristiania, att Anden både *förödmjuka* och *uppres*er. Så är det här. De självgoda och självrättfärdiga gå ut avslöjade, tomma och bittra, men de längtande, ödmjuka och hungrande möter Jesus och de bli saliga och lyckliga så att det både syns och hörs. Här sker vad som alltid skett i Guds underbara väckelse-tider: "Härskare har han störtat från deras troner, och ringa män har han upphöjt; hungriga har han mättat med sitt goda, och rika har han skickat bort med tomma händer." Luk. 1: 52—53.

Det är också sant, vad som sägs om avfällingars återupprättelse. En sådan kärlekens, återupprättelsens och förlåtelsens Ande har jag aldrig mött i pingströrelsen, som jag mött i Maranata. Men jag kom ju med 1931 och då hade ju pingströrelsen redan förlorat mycket av den ursprungliga härligheten och likriktningen, stagnationen och stabiliseringen hade börjat. Det förtroende och den kärlek, jag här mött, saknar jag möjlighet att jämföra med något annat. Här är icke frågan om stor, större eller störst. Här är alla små och JESUS ALLENA ÄR STOR. Alla är besjälade av samma nitälskan att ge ut sitt liv till 100 proc. och tjäna icke ett parti, ett samfund, en församling, nej och åter nej, men att tjäna Jesus.

Min käre vän, som läser detta! Vi har sett visionen. Gud har gett denna generation ett nytt nådeserbjudande. Gud gav den föregående generationen ett väldigt nådeserbjudande. Det var pingstväckelsen som började i Kristiania och spreds över hela Skandinavien. Men Gud har gett oss ett nytt nådeserbjudande i och med Maranata-väckelsen, anskriet som

*) Kursiverat av artikelförf.

ljuder i natten: "Se, Brudgummen kommer! Gån ut och möten honom!" Hur ställer du dig till midnattsropet: Maranata? Tag emot budskapet och du skall få uppleva, att elden brinner lika härligt nu som förr.

Henning Thulin

Till MIDNATTSROPETS läsare

Detta nummer av MIDNATTSROPET går ut i tio tusen exemplar. Säkerligen finns det många som vill vara med och hjälpa oss sprida detta väckelsens organ till alltfler. Skriv eller ring och beställ det antal exemplar, som du önskar. Midnattsropet bereder väg i mångas hjärtan för frigörelse och förnyelse. Många vittnar om den välsignelse, som tidningen fått vara till, och vi tror att dessa känner det som en skyldighet och förmån att låta dessa väckelsesignaler tränga vidare. Nu har vi som bärare av denna uppenbarelse möjligheter att göra något för Jesus Kristus. Det gäller att verka den korta tid som står oss tillbuds. Mycket skall ännu vinnas, och mycket kan ske på kort tid om vi låter Herren få vår tid och våra medel för evangelisation. "HERREN BEHÖVER DIG!"

Tidningens prenumerationsavgift är 10 kr. för helt år. Tro-ligen kommer detta pris att ändras för 1963 eftersom vi hoppas att det skall bli möjligt för oss att redan då ge ut Midnattsropet med två nummer i månaden. Men den som önskar prenumerera till årets slut kan sätta i 3 kr. på vårt postgiro och får då detta och föregående nummer tillsänt. Den som för spridning beställer minst tio exemplar får dessa för sjuttiofem öre styck, och den som önskar minst tjugo för sextio öre styck.

Om vi alla gör vårt bästa kommer allt större skaror nås på allt kortare tid.

RED.

PÅ RESA I NORGE

Jag var i juni månad i tillfälle att göra en predikoresa i Maranata-församlingarna i Norge. Det är trosstärkande att få resa i vårt grannland och se, hur Maranata-väckelsen, trots hårt motstånd, bryter fram som en vårfloed, som ej går att stoppa. Första mötet i arbetarföreningens lokal i Trondheim var en seger för Jesu rikssak på jorden. Det var en glädje för mig att se och höra den hänförliga sångarskaran sjunga och prisa Herren. Det var detta som grep mig och förvandlade min reservation till tacksägelse första gången, jag var i kontakt med Maranata-väckelsen i Norge 1960.

Jag är själv född i denna härliga frigörelse- och tacksägelse-atmosfär, där stela former och ritualer ej fanns till, men där Guds Helige Ande verkade till själs frälsning och Andens dop. Jag visste, att där den Helige Andes kraft får verka fritt, där blir det yttringar. Det står i Apg., att Paulus och Silas i fängelset i Filippi, fastän bundna med kedjor till händer och fötter "lovade Gud" . . . Varför dessa glädje-yttringar i ett så mörkt förhållande? Varför blir det över huvud taget yttringar bland Guds folk? Jag tror, att det är ett bevis på LIV.

Efter besöket i Trondheim fortsatte vi vår färd till Oslo, där vi fick vara med om invigningen av det stora Maranata-tältet. Detta var fyllt till sista plats med en stor skara längtande själar. Det var första gången i Maranata-väckelsens historia, som det var tältmöten i Oslo. Broder Henning Thulin medverkade också och frambar ett brinnande budskap om vad Jesus förmår

Erik Gunnar Eriksson

att göra med ett folk, som vill ställa sig till hans förfogande, och som ej frågar efter, vad människor tycker och tänker, men vad Gud vill göra. Det var en stor glädje för mig att bli bekant med broder Thulin och få känna den brinnande längtan, som har blivit tänd i hans hjärta, efter att få tjäna Jesus och hans rikssak de år, han har kvar här nere. Gud välsigne honom! Jag vet, att Herren kommer att använda honom till stor välsignelse för att rädda odödliga själar, som Jesus vunnit med sitt eget blod på Golgata.

När man ser, vad Gud har gjort i Oslo bland Maranata-vännerna, hur skaror av människor blivit frälsta, döpta i vattnen och Helig Ande, och hur sjuka blivit helbräddagjorda, så bryter en lovsång fram i ens hjärta. Och att få vittna om Jesus bland dessa vänner och få känna den kärlek, som strömmar emot en, det är underbart. Gud välsigne vännerna i Oslo med Peter Gylver i spetsen, att draga vidare och intaga nya områden!

På första mötet i Skien hölls en härlig dopförrättning, då sju härligt frälsta ungdomar följde Jesus i dopets grav. Broder Leif Carlsen var dopförrättare, och hela hans väsen utstrålade den glädje han kände, där han stod i plastbassängen i teaterlokalen och döpte ungdomarna till Kristus. Broder Aage Samuelson och jag förkunnade "Glädjens budskap" i vittnesbörd och sång, och i kvällsmötet fick vi se syndare komma och lämna sina liv i Guds hand.

En ung man kom fram, lämnade sitt cigarettpaket och önskade bli löst och döpt i den Helige Ande. I ett nu föll Anden över honom, och han prisade Herren i nya tungor. Det är svårt att med ord beskriva, hur man känner det vid sådana tillfällen, då Gud visar sin kraft och härlighet på detta underbara sätt.

Jag var även med bland Maranata-vännerna i Tönsberg och Kristiansand och vittnade om Jesus, och överallt i Norge kände jag en härlig öppenhet för Guds Ord och Guds kraft. Jag tackar Jesus, för vad han gör i Norge, Sverige och Finland i dessa dagar.

Men Herren behöver flera skördemän. Du, som läser dessa rader, låt dig gripas av Kristi kärlek! Hörsamma kallelsen att gå ut i skördearbetet! Här behöver vi alla hjälpa till. I dag är frälsningens dag, i dag är den välbehagliga tiden. Ingen tid är att förlora, ty det går ej att dröja längre. Skörden är mogen.

"I sägen ju, att det ännu är fyra månader, innan skördetiden kommer. Men se *jag* (Jesus) säger eder: Lyften upp edra ögon, och sen på fälten, hur de hava vitnat till skörd." Joh. 4: 35.

Gå ut! Handla på Jesu befallning! Det är dig saken gäller. Är det inte kallelse nog, när han säger: "Gå ut!" Gå ut i tro! Han har resurserna. "Mig är given all makt i himlen och på jorden. Gån för den skull ut!" . . . Matt. 28: 18.

Bärga skörden in!
Bärga skörden in!
Vi få under jubel
bärga skörden in.

MARANATA

MITT VITTNESBÖRD

Jesus skall ha äran för allt det underbara, som sker ibland oss. Vi får se märkliga under och tecken på våra möten. Det skall vi tacka Gud för. Det är härligt att vara med bland den jublande skaran, som tågar mot himmelen. Jag är 15 år och det är underbart att få vara med på vägen, när man är ung. Det är 10 månader sedan jag fick uppleva denna härliga frälsning. Förut vandrade jag ute i synden och gick långt borta från Herren. På kvällarna spelade jag med i ett rockband ute på olika dansbanor. Jag tjä-

nade Satan flitigt med både det ena och det andra. Så kom Jesus in i mitt liv. Han renade mig och löste mig härligt från all synd och orenhet.

Har vi inte en underbar Jesus! Det ingen människa kunde göra det gjorde Jesus. Halleluja! Nu får jag av bara nåd vara ute och vittna för mina medmänniskor om denne gode Frälsare. Och jag har varit med på möten, där Gud verkat underbart. — *På alla möten där Jesus får verka fritt, där händer det alltid något härligt. Vi har en vidunderlig Jesus.*

Vi vet, att väckelsen har kommit. Nu har vi bara att ta emot allt det som Gud vill ge oss.

När Jesus vandrade här nere på jorden, så botade han alla sjuka, löste dem som var besatta och hjälpte alla som var i nöd. Vi vet att *Jesus Kristus är densamme* och att han gör samma kraftgärningar idag som förr. Ära vare hans underbara namn! Det skall vi prisa Herren för! Jesus dog på Golgata för att alla människor skulle få evigt liv. Därför vill jag säga till dig, som inte är frälst! Lämna allt i Herrens hand! Han löser dig från all synd. Han kastar alla dina synder i glömskans hav och kommer dem aldrig mer ihåg. Du skall veta, att Jesus vill inget hellre än att frälsa dig. Han älskar alla människor, men han hatar synden. Därför vill han frigöra varje människa från Satans band. Är inte det härligt? Jag tycker att det är fantastiskt. När Jesus kommer tillbaka, skall vi som tillhör honom få följa med hem till himmelens härlighet. Skall du vara med den dagen, måste du ge dig helt för Jesus. Det är underbart att ta emot alla de välsignelser som Gud ger. Sök Jesus medan tid är!

MARANATA.

Kurt Petersén.

Under tältmötena på Hönö hölls en härlig dopförrättning, då en nyfrälst broder följde Jesus i dopets bölja. En stor skara bevittnade den härliga dopakten. Dopförrättare var broder Enock Karlsson.

GUD VILL
Mirakelväckelse
NU

"Jag skall utgjuta min Ande över allt kött!"

JOEL 2:28

FALSK OCH SANN FÖRKUNNELSE

Forts. fr. sid. 3

hjärtat och som flyttar in i gemenskapen. Enfaldiga människor är helt enkelt människor, som sammansvetsats i en gemenskap med en enda målsättning.

Du möter även uttrycket en-dräkt, men tänk dig en imitation av enheten. Jag har tänkt mycket på det här den sista tiden, när jag har sett alla dessa religiösa strävanden, som vi möter i tiden, dessa uttryck för kristen aktivitet på olika fronter. Tänk på världskyrkornas möte i New Dehli, där man sysslade med kristen enhet och gemenskap. Man är så tolerant att man öppnar famnen för allt som har en kristen bekännelse. Man har en vid famn och detta skall vara uttryck för kärlek. Men jag skulle vilja fråga, har vi någon gång fått tillstånd av Gud att flytta gränserna och flytta ramar? Har vi fått tillstånd att vidga områden för att det mänskliga intellektet skall få plats eller för att den gamla naturen med sina religiösa föreställningar skall rymmas. Har vi någonsin fått ett sådant tillstånd?

Vad blir resultatet av en sådan mänsklig enhet? Det blir en komplicerad kyrklig gemenskap som är främmande för bibeln. Det bibliska enhetssträvandet sköter den Helige Ande om. Han skapar en gemenskap som är något helt annat än en organisatorisk gemenskap. I min bibel står det om *Andens enhet*. Vi skall, säger Ordet, vinnlägga oss om att bevara den enhet, som Anden har skapat. Vi kan aldrig skapa enhet, det gör Anden allena. Det är Guds Ordets lära. Enhetsfrågan löses när jag blir döpt i den Helige Ande och när jag lever kvar i Anden. När jag lever kvar i Anden och vandrar i ljuset, då är enhetsfrågan löst.

Det behövs inte några komplicerade liturgiska eller organisatoriska arrangemang. Då är vi bundna tillsammans med osynliga band, Halleluja! Bibeln säger, att det är kärleken, som är fullkomlighetens sammanhållande band.

Skall jag bygga ett hus av stenar måste jag ha cement för att sammanfoga dem. Det är ju ingen byggmästare som lägger stenarna på varandra allenast. Ett sådant hus, som uteslutande bestod av sten lagd på sten skulle ramla omkull. Men man lägger ett bindmaterial emellan. Det har du sett och det vet byggmästaren. Han försöker att få fram det effektivaste och bästa binde-medel. Vi är stenarna men vet du vad som är bindmaterialet i det kristna tempelbygget. *Det är kärleken, den håller tillsammans stenarna, halleluja!* Det kan blåsa, det kan storma, men cementen, kärleken, håller byggnaden tillsammans.

Så enkelt är det. Det finns ingen, som inte förstår det här, det är så enkelt att det endast är att taga det till sig.

*

Men så ser vi att enfalden har blivit tvåfald. Till den ursprungliga enkelheten lägger man till filosofi, psykologi och mycket annat. Så har man utexperimenterat ett religiöst universitet med olika fakulteter under samma tak. Så skall man trivas och det är mycket möjligt att man gör det, men du kan vara övertygad om att Anden aldrig trivs där. Vet du var Anden trivs? Anden faller i dag på försoningens grund, halleluja! Det är enkelt, du är en syndare, som behöver nåd. Pris ske Gud! Sedan får du kalla dig professor i teologi eller vad du vill, du behöver nåd för att bli frälst. Halleluja! Pris ske Gud! När man blir frälst då

upplever man gemenskap med den enklaste ty då blir man själv enkel. Mänskliga gränser suddas ut. Det behövs inga särskilda märkvärdigheter för att mina barn skall älska varandra. Vet du varför? Jo, de är syskon, födda in i samma familj, födda av samma far och samma mor.

Har du Gud till din far och moderkyrkan, den som kommer ner där ovanifrån, Jerusalemskyrkan, till din mor, då finner du snart dina bröder och systrar. Vet du varför? Jo, ni talar samma språk. Halleluja! Ni säger alla, Abba Fader. Pris ske Gud att så enkelt är det.

Så samlas man omkring de dukade borden utan någon mysticism, utan något stämningsmättat. Rakt på sak förkunnas de synliga symboliska handlingarna både när Ordet predikas, i allas vittnesbörd, i profetior och nådegåvor, i allt förkunnas detta enda att *Jesus Kristus är densamme, Han lever, Han är stor, Han är underbar, prisat vare Herrens namn!* Så fröjdas man på detta sätt åter och åter och njuter gemenskap. Halleluja!

Det är många som har försökt att sätta på oss en baptistisk tvångströja eller få oss att efterapa pingstförsamlingarnas organisation. Man vill, att vi skall bli så lika de andra som möjligt, de, som har gått före oss, fäderna, som nu ser ut som religiösa mumier. Men, ser du, livet har sina egna lagar, som spränger loss. Det går för kycklingen att vara kvar i skalet en tid, men så kommer en dag, då krafterna där inne blir så våldsamma så att hela skalet spricker.

Du förstår att detta är det viktigaste, att vi låter livets lagar fungera. Då kommer livet självt att skapa sina egna former. Om vi låter Ordet vara normgivande för vår vandring, halleluja! Li-

vets egna yttringar är enkla, goda, hjärtliga och välsignelserika, prisat vare Herrens namn!

Jag bevistade en gudstjänst i en kyrka i Mellansverige för en tid sedan. Kyrkan låg i stadens centrum. Våldiga tornspiror reste sig mot skyn. Inuti var kyrkorummet utomordentligt vackert utsmyckat. Jag blev gripen, ja, fascinerad av prakten. Allt var så inbjudande och tilltalande. Så började gudstjänsten, orgelmusikens toner var försmäktande, sången var tilltalande, allt gick ut på att tjusa det mänskliga sinnet och man hade lyckats väldigt bra härmed.

Så satt jag där och gjorde mina reflektioner. Jag fann, att det var en väldig ram omkring gudstjänsten. Hade man tagit bort denna ram och i stället låtit sångernas egna ord få tala, så är det sannolikt, att budskapet skulle ha träffat något hjärta.

Nu var sinnet så berusat av skönheten och konsten i framförandet, att man var oemottaglig för Andens påverkan. Förstår du vad jag menar? Jag tänkte, det är en utsökt metod, som satan använder. Skall han ha *litet* religion så öppnar han eld mot det mänskliga sinnet så att människans andliga behov drunknar i det tjusiga, vackra och tilltalande.

Nu ser det ut att bli likadant i vårt lands pingstkyrkor och baptistkyrkor, det är samma ande, som är verksam fast man inte hunnit gå så långt ännu. Se på dessa orkestrar och körer. Jag har hört att man i Filadelfia i Stockholm skulle uppföra några av Brahms verk. Pingstvännerna, enkelt folk, som blivit frälsta vid Golgata, har blivit så högravande, så att de har övergivit grunden, *enkelhet* och *hjärtlighet* och måste hämta inspiration från de stora konstnärerna. Förstår du vad jag menar?

Forts. i nästa nr

NY GRAMMOFONSKIVA

CCEP 9

*Arne Imsen och Donald Bergagård
sjunger duett:*

Arne Imsen

Tack Jesus kär.

*Donald Bergagård
sjunger solo*

O, vilken kärlek.

*Donald Bergagård och Erik Gunnar
Eriksson sjunger duett:*

Jesaja 53.

BESTÄLL SKIVAN GENOM MIDNATTSROPET,
BOX 6016, ÖREBRO 6. Pris kr 10:50

Donald Bergagård och Erik Gunnar Eriksson

CCEP 3

Jag önskar
att se Jesus
först av allt.

Jesus förlöste
min själ och
Maranata.

CEEP 4

När de frälsta
tåga in.

Vi äro kämpar.

NÅGRA UTTALANDEN AV LEWI PETHRUS OM

ANDLIGA VÄCKELSER!

Citat ur böckerna: Medan Du Stjärnorna Räknar, och Hänryckningens Tid.

I boken Medan Du Stjärnorna Räknar, sid. 29, skriver Pethrus: "Hur förslappade, rationalistiska och sterila kyrkosammanslutningar än kunnat bli genom tiderna, har de aldrig kunnat hindra *nya livsströmmar** att flöda fram genom enskilda personer och grupper, som självständigt genom bibelordet och bönen sökt sig tillbaka till en direkt förbindelse med Gud."

På sid. 261 i samma bok skriver författaren: "Varje andlig väckelse, som sätter sig fast i principer och icke är villig att

ändra dessa inför en ny väckelse och inför gamla bibelsanningar som på nytt blivit levande, är dömd att splittras."

I boken Hänryckningens Tid, sid. 138, skriver Pethrus:

"Sedan församlingarna genom människors påfund blivit organiserade till en kyrka och antagit en bestämd trosbekännelse, hade de på så sätt blivit avgränsade från andra kristna. Den Helige Ande har aldrig nöjt sig med detta förhållande. Varje gång Anden på ett särskilt sätt blivit utgjuten över församlingar, *har alltid rörelser i frigörande riktning uppstått*.*"

Pethrus säger vidare, med tanke på andra kristnas inställning till pingstväckelsen i dess början: "De sågo oss som banérförare för en splittringsrörelse." (Sidan 139 i boken Hänryckningens Tid.)

I samma bok, sid. 140, skriver författaren: "Så länge Guds folk har slagit *läger* omkring olika speciella läror, är det helt säkert lyckligast att hålla sig ren från detta partiväsen. För oss synes det enda bibliska och lyckliga vara, *att församlingarna ställa sig fria** och att man på allt sätt söker att bli ett i Anden med alla Guds barn."

*) Kursiverat av red.

Till alla

MARANATAVÄNNER

"MARANATAVÄCKESENS STÄLLNING TILL PINGSTRÖRELSEN OCH ANDRA SAMFUND. HAR LEWI PETHRUS RÄTT?"

Över detta ämne talade broder Arne Imsen i Viktoriasalen tors-

dagen den 13 september. Lokalen var överfull och många kunde endast beredas ståplats. Alla lyssnade andäktigt på det sakliga, allvarliga men upplysande föredraget. Det var många som fick sina ögon öppnade för nutida avsteg i den religiösa verksam-

heten. De gamla sanningarna blev underbart levande. På mångas begäran kommer föredraget att utges i tryck som en skrift. Om Midnattsropets läsare gör sitt bästa och var och en tar hem flera exemplar för att sprida, kommer säkert mångas hjärtan att genom föredraget öppnas för denna härliga väckelse. Skriften kommer att kunna rekvireras från Midnattsropets expedition, Box 6016.

H. Thulin.

Maranataväckelsens ställning till pingströrelsen och andra samfund. Har Lewi Pethrus rätt? Föredrag av Arne Imsen. Sprid föredraget i massor! Rekvireras från Midnattsropets expedition.
Pris kr. 2:–. Pg. 571620. Box 6016 Örebro 6.